

§ 80 Informationskampanjer i internationella arbetet

KARIN FORSELL:

Ordförande! Vad är Abrigo? undrar säkert någon. Abrigo är en riktig hjärtefråga, en hjärtesak för oss som är med i lekmanakåren i Raus församling i Helsingborgs pastorat. Abrigo vänder sig till övergivna gravida kvinnor från Rio de Janeiro, där de lever på gator och i kåkstäder. Här på Abrigo finner de och deras barn bostad och uppehälle i en trygg och utvecklande miljö. Läkare, psykolog och socionom ger dem hjälp att återfinna sin plats i samhället. Pedagog och lärare slussar in dem i undervisning och utbildning. Abrigos verksamhet bygger på övertygelsen att självförtroende, självförsörjning och självständighet kan byggas upp trots svåra förhållanden.

Lekmanakåren i Helsingborgs pastorat har i några år engagerat sig i detta projekt genom att anordna musikkvällar och underhållning, där alla pengar oavkortat går till Abrigos arbete. En informationskampanj skulle gynna detta väldigt mycket.

Jag yrkar bifall till motion 2017:53.

LARS G LINDER:

Ordförande! Det här är ett betänkande som tar upp fyra motioner, 2017:53–56, som tycker att kyrkomötet ska uttala sig om informationsinsatser i enskilda projekt. Från utskottets sida är det vår uppfattning att det inte ska vara kyrkomötet som tar ställning i sådan detaljgrad kring hur vi bedriver informationsarbetet att vi tar ställning i enskilda projekt. Här handlar det om att dra upp riktlinjer för den verksamhet som vi bedriver. Därför är förslaget att vi ska avslå de här motionerna.

Men låt mig få ta det här tillfället i akt och säga någonting mera generellt. Jag tycker det är roligt att vi har haft en diskussion, där internationell diakoni och mission faktiskt har lyfts upp i flera av debatterna. Det behöver vi göra. Det är ett område där vi behöver se till att hela tiden återvinna engagemanget, återvinna det engagemang som vi måste ha och som tidigare talare har varit inne på, för att både den internationella diakonin och missionen ska kunna fungera på ett bra sätt. Svenska kyrkan är en av Sveriges största aktörer på området internationell diakoni, eller biståndsverksamhet som man säger i politiken. Det ska vi vara stolta över och det ska vi vara rädda om. Vi är det, därför att vi gör det här tillsammans, därför att vi från församlingarna har sett till att tillsammans driva en internationell verksamhet, som gör att vi faktiskt på riktigt kan göra skillnad. Detta tycker jag är viktigt att vi fortsätter att göra.

Vad det handlar om är ju att hitta former för att ytterligare tända det engagemang som finns lokalt för den internationella diakonin och missionen. Svenska kyrkans internationella arbete har en monter här utanför. Gå gärna dit och prata, så kan ni få idéer om vad man kan göra. En sak som jag gärna skulle vilja lyfta upp är att via det gemensamma arbete som vi gör skaffa sig fadderprojekt i den egna församlingen, för att på det viset knyta sig närmare till den stora gemenskapen, som gör att vi kan göra skillnad med vårt engagemang, där var och en har möjligheter att faktiskt göra lite grand extra. Att knyta an till det arbete som vi gör i Myanmar idag med stöd till rohingyerna, svältkatastrofen i Somalia, Sydsudan, Nigeria, Etiopien – det finns många projekt det går att knyta an till. Vi har ett projekt för hälsovård för utsatta i Zimbabwe, som kanske skulle vara ett intressant projekt att koppla an till i församlingen, eller för unga kristna i Pakistan, där vi hjälper till med ledarskap och teologisk utbildning i en situation där de kristna är i en minoritetssituation. Detta var några exempel.

Bifall till utskottet.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 146.